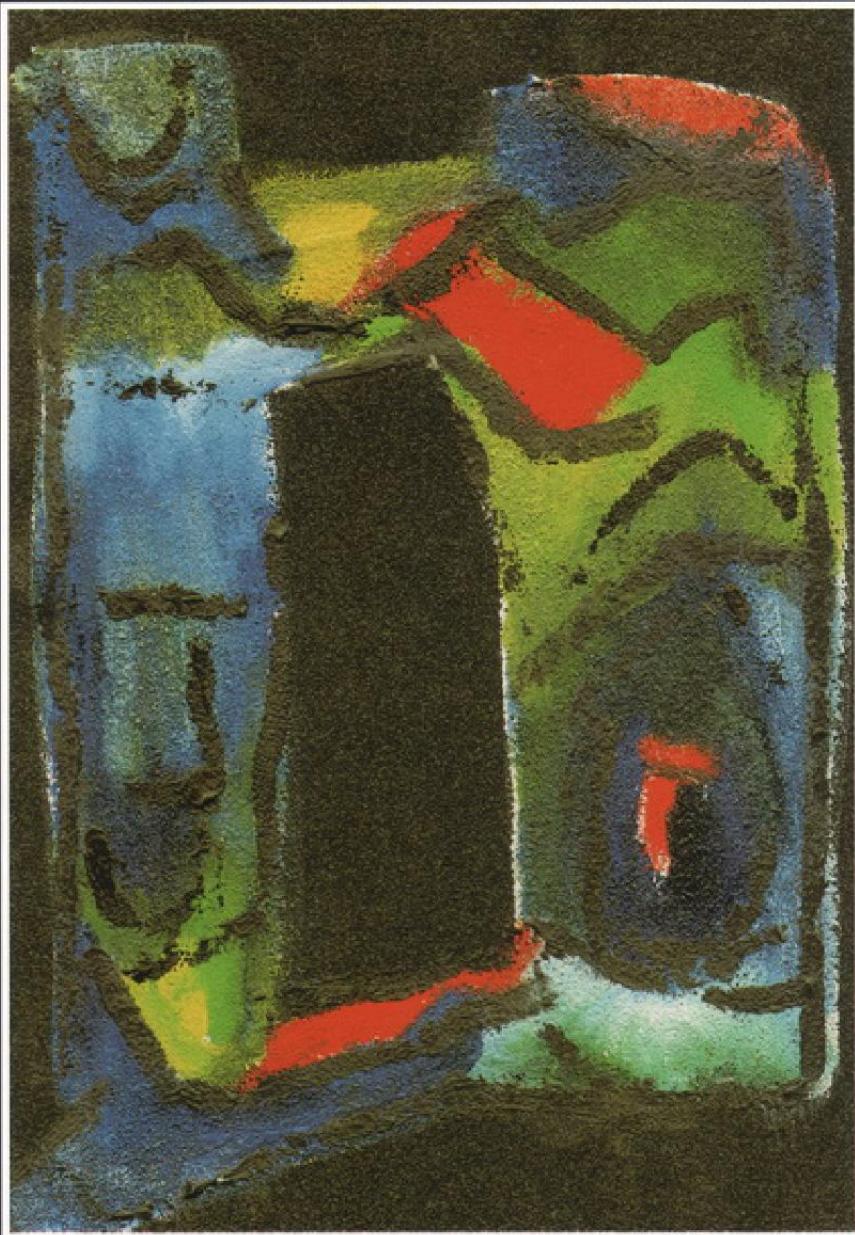

LJUBO STIPIŠIĆ DELMATA

INICIJACIJE

(Zidovi straha)

LJUBO STIPIŠIĆ DELMATA

ZIDOVİ STRAHA

LJUBO STIPIŠIĆ DELMATA

ZIDOVİ STRAHA

pjesme

»ZVONIMIR« - Solin
1995.

PREDGOVOR

SUDBINSKA PREINAKA

*"A ne bje Riječ nego koračaj Daha
koji nigda Riječ neće zakoračiti"*

Okus predsmrća (str. 58.)

Bojim se da će mnogi koji uzmu u ruke knjigu *Zidovi straha* od Ljube Stipišića ubrzo odustati od čitanja te desno lijepe knjige. Osobno vjerujem da ima mnogo razloga da postupa drukčije. Jer, Stipišić je svjestan pa će reći: "*Zar više itko razumije izrečeno o svetim stvarima - osim oplošja rečenice*" (str. 36.). I da se to ne bi i nama dogodilo, Stipišić stvara svoj čudesno izražajni jezik, koji je u formi i mnogim izrazima arhaičan, ali zato Jungovski univerzalan, pa zadire u domen kolektivne svijesti. Zato Ljubinu poeziju treba čitati dopustivši svakoj riječi da nam priča svoju priču i da prizove asocijacije u koje nas uvodi. Treba uložiti napor da bi nam se otkrilo čudo, da bi doživjeli radost ljepote. Taj će nam se trud višestruko isplatiti.

Ova je neobična knjiga suvremena odisejada u kojoj će sam pisac reći: "*Stalna sam odgoda da prirodno starim* (str. 78.) jer: "*nizašto nisam a svakojako jesam*" (str. 30.). Ali se ipak on s time ne miri, iako zbog toga strahuje: "*Opasao me zid straha strahom sazdana od žalosti da nisam posve zid opasan*" (str. 29.). On će doživljavati i beskrajnu bol:

"O Bože zar sam uzlazan odgovor u pokladama

a neupitan o nepristranoj patnji

u koraku Prijelaza

budući da me mjera skvičanja vazda blaguje" (str. 54.). Ali pjesnik zbog toga ne očajava, jer: "*Savršeno se ostvaruje jer je nemoguće*" (str. 13.)

Sada je vrijeme da se susretнемo sa sržnom riječju čitave knjige. To je riječ: *Preinaka!* Sve što se u knjizi događa doživljava preinake. Pjesnik je svjestan da je i sam višestruko preinačen. Najprije, on je prinačen Rilkeovskom sposobnošću da gleda u sebe, unutra, a ne vani kao što životinja gleda, da pred sobom uvijek vidi smrt. On je svjestan i druge preinake, od poganina u kršćanina, pa će *Zidove straha* ugraditi u obred krštenja, samimm tim sugerirajući drugi stupanj Preinake. Te se Preinake kod Stipišića nisu u potpunosti ostvarile. Zato su i njegove boli uza svu duhovnu dimenziju i duboko tjelesne, čak bih rekao i životinske, a sam nije siguran je li mu žao što je kršten, ili bi još više patio da to nije.

Hölderlin je u elegiji *Kruh i vino* govorio da je danas vrijeme noći, i da nas danas tješi veliki Tješitelj, čiji su znakovi kruh i vino, i da je njegovom smrću pred dvadeset stoljeća prestao dan u kojem su bogovi živjeli među ljudima. U završnoj pjesmi *Zidova straha*, koja nosi naslov *Umruće*, Stipišić će napisati:

*"Zbogom bogovi koji u meni Preinakama
izgiboste u čuda*

*mnome nasilna umruća ugibelji gredu
da se ne dosadju vjerolomne vjekovječne mlinarice
uz oslanjeni šum mljeve duhovne"* (str. 99.).

Taj hölderlinski dan Stipišić nije zaboravio. U njemu još živi i stari pan i Orfej, i san, i Adamov grijh, a Preinaku uporno stvara po strogim pravilima starog kršćanskog obrednika, poput popa glagoljaša, i u čudu promatra stopu svojih dlanova u predvorjima tištine, u krstionici plača, sebi zdesna, kako je i sam rod ničiji, manji od svrhe i kako se po usrdnoj molitvi podnevnom molitelja dogada sudbinska Preinaka! U njemu će ostati još i kaos i okus predsmrća i skritost boli i svetkovina ničesa, ali i nada:

*"da mukom postanem zaljubljenik glasa u nama
a s Neba"* (str. 79.)

No, uza sve to pjesnik će ostati skitnica.

Odisej koji luta od nemila do nedraga, vječni Ahasver, proklet žedom za vječnošću!

*"tkalac si nepoznat i nezapitkivan
dno si bunara porozno a nitko ožednio
žetva obilna a nitko ogladnio
riječ si svačijim ustima /žito mlinu svačijem)/
mjera mlinskog kamena vratu svačijem"*
(str. 52.).

Ivan Cvitanović, prof.

ZA VRIJEME ČEKANJA

Iskon se nije ustalio nego dostojanstvo Istine do u Jest, gdje sve neiščitano blagoslivlja šutnja, u mûku muke do daha prema duhu, odakle sluh tek obzori trajanje u simbole "ZIDOVА STRAHA". Zato je ova knjiga tajna bđilca preinačenoga, raskoračenoga sve do druge obale sviješća, gdje orgulja zamuknuće objavom, hermatizirano, a vjerno postojanju u strahu postojanja.

I povijest je razložnost боли ili umišljaj plamćenja u visima mijena plamćenjem najsvetije боли, da bi Nebo zanavijek plavilo, a prepričavani u snu, da bdjenje se usni smiluje, i tamo povrh uma je smjena Stipišićeve mistične straže, obnavljajući se u ovisnika vječitosti. Nije lagahno opučiti ovaj tajanstveno čudesni autorov svijet niti mudrošnim pamćenjem, koliko preplavom živioca živaca u suživljenu vidovnjaka čuti; ne izmičući presvlakom presoljenu bezvjericu, gdje dubine "ZIDOVА STRAHA" živuće i mrtve u kâd cjelovit polučuju, pa se imenima ne nazivaju u utvrđivanju dosvještenja, radi višeg reda pojmoveva, u zaboravu.

Ova je knjiga mudroznanje razumitelju u tjesku uzdisaja i tisućljetne seobe nadzora propisanih posudbini pojedinca i naroda.

Prijelaz je moj žalosno moje Dobro (...)

da bih bio sjena u mijeni

preinake bolne (str. 13.)

"ZIDOVI STRAHA" su nadgrađe "KUŠAONICE SMISLA" i svrstava se u štivo koje nije postojalo u našoj dodanašnjoj hrvatskoj književnosti, zato otvara jedan novi Obzor, koji svojim neobičnim ideogramom stvara kriptograme u pjesničkim i filozofskim metaforama od vrhunskoga duhovnog zrcala u cjelovito, gdje dubina smisla i ozbiljnost svrhe riječi ima svemirski razlog, da bi osvijetlio osudbu vremena nad čovjekom, da bi iz kozmogliba izvlačio poetiku života, vlastitu i našu, prošloga i budućeg doba.

U ovom je lirskom zakonu višezačno izričje istodobno prastaro i najnovije. Zato je Stipišićeva knjiga "ZIDOVI STRAHA" vrtložnik živaca pohranjenih u kozmogeniji, a po zemaljskomu blatu odživljenih, u mudrosne ode duha, vodâ, zemlje i uma, čak i "ono Uvijek", ono vječno upaljeno svjetlo u počestoj tmici zemnih.

Stoga, Stipišićeve ostihovljene filozofičke misli zahtijevaju novi naziv, a najbliži mu je, već u krugovima spominjan, kozmogenijski psihizam. Ljubo Stipišić Delmata kao dosljedan začetnik kozmognijskoga psihizma ovim svojim pjesništвom dariva novu vrijednost i skraćuje vrijeme čekanja, ne samo u našoj hrvatskoj književnosti.

Milijada BARADA, pjesnikinja

PODNEVNI MOLITELJ

I.

Ta povijest je twoje nizanje egzorcizama
po tvomu svjetonazoru nizanje mijenâ
bolnih Preinaka po ustoličenim Svetištim
gruba gašenja voštanica u svetištim nad svetištim
nad tvojim naprasnim izdahnućima
i paljenje novih plamenova drugih strana istih voštanica
toplotom tvojih bolom preinačenih uzdignuća
Bogu istome
ali s druge strane
voštanice

*a izvan praga stojèchi dîte
kojèse ima karstiti, zapoçme ovakò:
Petre, ili Katarino.
Scto prosisc od Czérkyè Boxjè?
Kùm udgovàrà. Viru.*

ne namrijeh se napojem onostranim
ganućem utrobe u kojoj plamtim
prostr razdragan a neobuhvat me sriče
govor u nespoznatom Hosana Hosana u visinama
uzletjeh u sahranu nemoci
u slavlju posestrimstva pokojnik sam
zanavijek strjelomet srčici sebstva
zbilo me sveto preminuće Središnjice
razlog utrnuća moći svijetu preiskusnom mnome
poostvarenje nisam ni uvjet ni ubojit lûk
neizbjegjan
prekogrobnoj razložnosti rastenja u nizašto ali
zbio me milosni preumišljaj Boga
i hoću se htjeti u radionici Mojstrov
shrv'o me srh objava iskustva
hoće s one strane svadbene boli

II.

*Za ovim dahnè trikràt na obraz.
diticha, i jednokràt reçe:*

*Izàdij iz gnega, iliti iz gné, neçistì
dùsce, i dàj misto Dùhu svétòmu
Utiscitegšju.*

Sabljom nebesnicom rasijecan na dvojbu
ta mač je posjekao korice
i kraljevstvo nebesko oružni prepad je stalan
mnome se udomljuje sječivo ničesa jerbo zaput bih suhoćom
upropašćujem se uzljubljenim nepomišljajem preinačiteljâ

rasporen se nudim pobočno prvotnom obrazu Svijesti

u slijedu Preinake neočitovane javnosti

Dvojba me prepričava s obje strane vase
nad tjemenom sječivo pokrštava gromovima
o jezičcu nade svevidnu obalu izručenu *potopu novine*
može biti sličnije beznađe a isto usto žurnije propadanje
stog se ne razlikujemo na sječivu
tako se tupe izoštreni
iznosim nebesnicima svečanu sahranu boja
raspršenih u koralu bjeloće spektra
ako kažem: svijet je u cjelini a
ni tu nisam sebe pribrojio
Potom togà pàlczem uçini zlamenje Križa
to bdim bolnu svečanost umišljaja
dokle u izumu prostora preživljava me nada nečija a očajna
misao me razbacuje kostima
pa zaboravlja
preostalo ne preostaje jer dodirujemo

pas iskopava kost pa utjehu odnosi
svečanoj vrloći klonuća

molitelj sam uslihe vjesnice svečanog podneva
izostajem u sjeni zvonača
tek uspravljeni bdioci nedočekanjem se ispraćuju
nadom nenadanoj
*u utvrđivanju zaborava o Pretvorbi
svijesti*

slatko umirem za viši red pojnova
redu stvari već redoslijedom pomrijeh
imena prostoru pamtim po zaboravljenim stvarima
radi hitroće propadaju sporo a trajno
pa se istim imenima već ne zovu
i zapamćeno razvrstavam u zaboravu

ovom slatkom pogubljenju naručilac sam zakašnjeli
prostrano zamrijeh po parcelama dosvještenja
zbit u spilju iskona hoću sa smrću namrijeti
kosturom se oporučujem u zajmu poputbine
a cjelovit sam a neživ se projasnio
mrtvac uskrsnuli u potomstvu radosne smrti
gdje ognjevi sažiju cedrove

blago robujem ni o čemu pa zgnječen ni o što
sprovodim se *objavom sustava*

utješen ne preživjevši stečaj hvalospjeva bližnjih
odazvah se disanju glasova moćnih keruba

blatim prostor neba sjenu palu
po zemlji pred hodom čovječjim
pa se ispričavam kašljem

poklonih hodočašću bolne preinake
hodeći po sabljama
srađati se u novije zajinstvo

*Stavi pàk ruku na glàvu diteta, i reçè.
raztarghni sve zàmçicze sotònskè,
kojimje bio svèzàn, ili kojimje bila svèzàna*

od mene se očekuje moralna intoverzija
gledateljstvu mog mirakuloznog puta
kojim me prisiliše samovoljno hodočastiti
rasprostranjen si sobom ali nauzak a kolčenjem religije
se hoćeš postupno odricati
stigao si na vrijeme jer se više ono ja
ne očekuje
tek tvoj odlazak s kojim duriš
pa dvoumiš koliko si uopće došao
kad si djelomice zatečen
a odakle

*otvori gnemu, ili gnòj,
Gospodine,
vràta milostivosti tvojè,*

sluhu je oko uho a neviđeno u šumovima
navika šumova izricanjem boja
to nebesnice neiskazane su mnome
sabor zvona se iščekuje u preinaku razbora
meni mnome
sluhu je oko uho a neviđeno šumovima

naručilac sam smrti okašnjele u vremenito
sudbonosni mačevalac u procijepu
neobuhvaćen suglasjem sječiva
naum ište procijep posljednje obuhvaćenje
mjéri iskanja

III.

Blagosovi pàk so,
koga jednokrat blagosovgljna slùxj. etc.

Udaljenja si korica maču neusukanu
dokle ti seže napamet

riječi pokojnice uguravaju mi usta na misi žagora
i hram začudo bî prosvijećen i bîh toplota

vjerodajnica sam uhićenju neposluha do rubova zemlje
poklada bilježnika bijega
gdje dotepeci uhićeni biljegom simbolâ
postahu blagovoljni poklisari vječnoće

subraćom ustio istog Oca blagovati
kano dobavu uzlaznu uniženju
svidnoj zamisli utjesi doznačnice

tugom poput prostirke borama
zaborav u satnici ocvalih sekunda vječnoće

u usporedbi trgovišta mlječnog puta
dobava udisaja urlikavci bdjenju

službujem okružnicu mimohoda o nastambi
bilješke užurbanog cera lica
iskopavši oko pa drugo ne prepoznaje znak
biljeg pistolu poslanicu bilježnika
kariku kolut alk

povjerujete pa *otuda smo preinačeni*

jašimo konje još osramoćeniji
pjesmama pobjednicama
pobjeđenih

IV.

Poražen prostorom zbit u vječnoću dušnoće
kojoj sam koliko naslućen do Jesam
obrezanik u maternici suglasja

varci si izloženo tijelo ucrvljava
na pogledima se suše
tobože neprimjetno se mlađaju
jer ne može biti
nego kako nije

drugovanje prolaznosti

uokolo čovječište pomno neuručene preporuke
pošiljaoca da bih vječan u rasponu krila
neraskrivenih
pa se nagađam vječnošću nagadja se
a ona *isporučena u dnu oslikano dno sumnje*

podno dna i njena vječnoća

*koji dochimà suditi xivè,
i martvè, i svit oghgnem.*

potiljci neusuglašeni s namjerama
kostiju čela
pamte ono najgore
pa im lakše
zazubica u zaumnici
oslonih se na ono *što ne bi ni potpora*

to srdžba me tujinska jarosti uzgonila

STOPE MOJIH DLANOVA

I.

Zamirem u tuđoj volji u neprepoznatoj agoniji
preporučljiv a nepoželjan uskrsnulik
kao nježan leš

nadsvođen tuđinom darivanja prijevare svijesti
pa nesposoban iščitavam Objavu
a Ime Gospodnje ne smijem spomenuti

*vječnoćom uzljubljen prije vječne prevodljivosti
tek radi nevjerice nigda ne prohodah morem
ali po dñima čete naći stope mojih dlanova
čitko krvave*

*Potomtoga stavì malo soli blagosovgljenè
u ùsta dñeta, govorečhi:*

htjeli da živim u dostojanstvu
a ja se htjeh u ljubavi pogubiti dobićem

eto zakoračili me razumijevanjem
ali nogu u zraku

II.

Jesam li ovo posve noviji izum
preinačena lajdenska naprava
kemijska pamtionica preživjelog Potopa svijesti
nad tekućim naplavinama pokrštavanja
Boga u maloći od iskona pohranjena

pa noviji Bog doljeva bolnu preinaku
siloviti omjer ribonukleinskog razbora

tako duša nam povjesticama bludničila
s mnogim milosnicima Preinakâ
i koja od njih
i kome se od nas vratiti?

III.

O Bože niotkuda ne silaze ili već uziđoše kerubi
u gluhoći Stvaranja neba i zemlje za šest dana
u raskrižju svijesti kamo ih ustrajava doček

pomanjkanja
*kušalicu nespokojnih spektarâ povijesnih
Preinaka*

o nedolasku Mnome jača se ohrabreno
neznanje dolaska u pohode svijesti

poput subrata Iskariotskog i otkupljen
a potkuljen
teži o grani sumnje zanjihajem se pribraja
stupnjevima kaosa
nit bremenitošću nit očajanjem

drama je rasplet ničesa u svemiru
dah bî zakonodavstvo trupla ustala pa usrknuta

*Ovdì pàłczem złamenujè na ćelu dite
govorèchi:
I ovò złamènje svètògà Križa*

Savršeno se ostvaruje jer je nemoguće
a objava Ljubavi najavlјena raskrižjem
utrostručena Križonoše obješena o Ljubav

mnoštvo mene je kultura samoće
stih dobavljen iz dimnjaka
čađave interpunkcije užasnih dogorjelina

doživotna sam osuda smrću
pa da di ču
ne uzmogoh živjeti u dostojanstvu
htjeh se u ljubavi koja presuđuje na Vječnost

MANJI OD SVRHE

I.

Zalutah ugljevljem žarkim s mrziteljima Puta
zalutah odsada dovijeka
a nizašto u srž rječitu usne prijevarne
propise sažižu na moždini
mojoj o pripeci podneva ispuhanoj iz kostiju

toliko sam veoma prokušavan a pomno tjeskoban
zbog svjedočanstva o množini propisa
otpadnika *meu namin*
tlačitelja s ove strane čeonog režnja
a vi ni zalutali ni zadahnuti

što si mogao s toliko usplahirenosti
kad si manji od svrhe
pojeo njenu količinu straha

u činu odgode Sebstva do Radosne Preinake svijesti

II.

Krstionica šutilišta u prozivci sluha
umrće me hoće dohranjena neimućtvom Sebstva
da bi me neposjedovanje baštinilo
zaživljenjem titraja svetijih bdjenja
osluškivanih ponad sluha

tako se sklada *ovjerovitelj svijesti kao suprotnost*
skladu
srdžba utihi na utreniku tuđe kositbe
nisam slutio zašto opjevavam Boga
osim kadli On zahvaljuje koliko sam šutio
Tako mnome bdi bolna optužba navikâ
u žrtvama klanicama
vapaji ustoličenih nadzora

Uhodi me zemlja dok sam još išao pustinjom/prema čijem sam to
ždrijelu uveden u pretjesno svećeništvo/tobož levitsko/
po enti put zakle se
a zakleh se

besmrtan ko stratišna rađaonica
održava u meni radosnu krstionicu plača
koja htje *prvostolnu Preinaku kamena*
zaglavnog klina šatorskoga

No naučitelji mogućnosti *smaknuća volje*
navode mi noviji Dah prema Duhu
eto ucijenjen sam sitnoćom imenovanih grijeha
što me se stide iako preživješe u mojim ustupcima
otkidah sebe od Božjih usta da bih davao
novijem Duhu sveistomu Bogu
imenovanu od naučitelja drugačijim
slogovima

Eto Bože, tako me *navode bolnini novijeg Daha*
prema Duhu Preinake
a bolno / a bolno je

*Zatim Misnik stavi dogni
krāj Sctōle
svarhu diteta, govorečhi:*

riba si zavjetna preslikana sa zida
katakombi
brašno u kruhove pretvoreno na stolu u Emausu
a svejedno zapitujem jesam li riba
preslikana
kruh prinesen dovijeka

iako sam stolnjak prostrt u katakombi
pa ne umijem se ponuditi preobražen
u tijelu
presičenim preobrazbama
pa ne umijem se obznaniti prenućem simbolâ

uokolo mene tiha misa kretnjî mraka
eto uočio sam da je sve nadomak neimanju
poput zapreke putu
i tama trne mnome i nemušti šapat blagoslivlja
umučen dahom *u zatajnoj samrti*
Preobrazbe
/svečanog pristanka dahu/obzorenog u mûku

III.

Uskrsnuću s udaljenije strane molitve
bolnije a blagodatne Preinake svijesti

preostaje klasifikacija urnî
koje su živjele bojazan kako preživjeti prahom
put sazdan jaucima/žubori česma/suze preliju pojilo/
nasiljem bližnjih/ubijen ničem/
pljačkaju me kajanjem/

/Sinko svašta se čini za priživit jucki/

*Pàk prie nego pristùpi k' Krstioniczi
recè: Zakletva.*

PREDVORJE TIŠINE

I.

Ovo čekanje je mana milosnoga dara
naramak miloće u predvorju umruća
da bi se probdilo u svrsi mnome nahranjenoj
posljedicom neotimanja u disanje

dakle poučen sam mimo hoda
ususret ne bi spravan dovršiti se
u Počelo / koje svečano hti moje umruće
*smionošću selidbe ispovjedaonicâ
a jedini sam ispjedalac znanih tajni*

*Zatim Misnik parstom uzmè malo slinè,
tòjest pgfjuvake iz svojih ustàh, i taknè usci,
i nozdarve diteta; a tiçuhì uho desnò
i livò, govori:*

Bože htim Te
Htim Te o Bože slabošću podičenom inicijacijom
a ne bdim predvorje tišme vječnoće
tobože posvećujem posljednju nevolju
u užas blagih misli pa ure me dohrabljaju
ne ustrajati da bi trajale barem u zaumlju

eto nasmart vječnu samcat
da u vrevi mnoštvo bruji čežnju za svijetom
da bi bilo više negoli samcato
ostavljen
pa dvoreno

patiš i još gore ko pas i još gore
oslobodi nas Bože
kuge glada i rata
i svakovarstne nenadinje

*Efeta, scetо jest. Otvorise: Pàkmu taknè nozdarve,
govorèchi: U miris ugodnosti.
A ti djàrle pobighni, pribliyatibochese sùd Božji.*

morušine toliko da sam umoren
a duvat jedvice
napovidan se dobroti novene
napovidan se u testamentu

/neka se izvrši volja kako *san zapisal*/

Cirenac sam uprćen o Križ/svjesna sam pripomoć
hitrijem učavljenju Boga/zahvaljuju mi koji htjehu prije
moliti Razapetoga negoli sebe prekoravati na Njegovim
postajama

*Potomlogà upità po imenu onogà kojise
imà karstiti, govorečhi:
Odricesclise sotonè?*

misao mi se izvrnula nalik čarapi
i evo me oslobođena
u svijetu gol od tolika obuvanja
Preinakâ

U KRSTIONICI PLAČA

I.

*Zatim Misnik zamoći palacz u Uđe, i dite pomazę na
parsih, i među plečih, na način Krixa, govorečhi:*

I svijest je večernjica zavičajna
vjedrica nebesa zaputa izvan uma
zagledana u sljepilo sljeparâ
koji snove vidjelicâ prepričavahu
u nervnim vlaknima ustrajava se žaloća smjene simbola
namijenjena smjesa lančastih smjena znakovâ
uponovljava me u toploti nasljedovanja
ukotvljuje u novo hoćenje
hodočastim Preinaku svijesti

prostrh se u podnožju svemoćnih stopa
i usnuh hod uzbrdo po sebi
korjenitoj slobodi čovjek bî stijeg barjatarima
koje porazismo njihovim neizgovorljivim riječima

šutnja je izgovor što ne odoh Preinaci
dok mi govor služio nogama

pa u mûku još zaboravili razlog mûku
govorenja

Ovdî skine Sctôlu għjubiċastu, i uzme bilu.

pa snijem i bdijem zaboravivši se sebi smilovati
i bdjenje usnu san a san bdi danom prepričan u snu

tako me proustilo svanuće razgrnuća

probudim se u krstionici plača Radosne mokrine duha
ozgor

kao posljednji izdisaj što ne prohodi ježurom
tek s ove strane zanoćila me navika buđenja
silina razlogâ neposviještenih neužganja
umoran kao pridjev laskavca
uokolo usplamtjelost sjećanja mnogobogova

radosni ćemo umrijeti ne izvan svijeta a svjetla

*Mista pomazànà odtare
pomukom, i pità
kojise karstit imà, Kùm odgovàrajùchi.*

rasplamćivanje sam goruće strijele
u ljekovitoj travi rastem ko rana
zakoračio si razumnije a nogu u zraku

sve blaže sam očajnik ustrebao sebi
pa sreća mnome strahuje
čim ispustim dušu postadoh temeljit

kao onaj koji nema što činiti poslije svega što je stvoreno
nego slušati proricanja
kako se sve to doista moglo zgoditi
proricati Graditelju i očekivati sustolništvo
u nebu

II.

S one strane smrti ovdje samujem
ne imavši Ovdje
ali preboljavam toliko odsuće udaren bezumljem
ne lišava razbora

kako mi je obećano po glasnicima
glasnicâ

dakle odnos najamnikâ je zapečatio
ludomorstvo riječima

trnovitu zdravicu mi je piti poput
prijevare opačine što uzdi se ruganju kopita nad
prašinom

raspasujem se rječitim utočištem bezumnika
s one strane Smrću a Ovdje nisam
dobrohtijenje razumitelju

većma sam samojedac samostrijelac
lupežljivo mudroznanje

*Virujèscli u Boga Otčza svemogùchèga,
Stvoriteglja neba i zemglje?
Kùm. Virujèm.*

izumirem na ražvaljenim usnama
hvalilaca rječitih
ali ne u - Ovdje

Ko putnik iz Šebe pustinjom vodu ištem
a s neba pada dapače pljušti

*Virujèscli u Isukarsta Sina
gnegova jedinòga, Gospodina nascega,
rodjena, i muçena? Kùm. Virujèm*

ZDESNA SEBI

I.

Morganj i maslina
u kaci sam kao pečatnjak velikom
svećeniku

zahvaća me se u pedeset mjerica
i posrćem pod tuđim nepcem

*Virujěscli i u Dùha svètoga,
Svèti opchinu, odpùsctenje grihà,
i xivot viçgni. Kum Virujèm.*

poštivam se
zdesna sebi
nepreotet udvoricama bezumničkim
limba raste stožerima

poštiva me
stečevina bolne posebnosti

II.

*Upita pàk Misnik dite gnegovim imenom:
N. Hochesclise karstiti?
odgovàrà Kùm. Hochu.*

Groza mi pustoši obuzela jadikovku
a smrtnu pisanicu pa umalo sam lugom
umita prispodoba
raščinjena koža kozičava
i hoće sa sobom bdjeti

kinji me svaki kamenčić što u dubine Božje
zapada
proniče mi dah preostali a životvorni

shrvan jarošću utihe

raspasuje se od mudroće
razgradene od premetanja Preinake svijesti

dokončavam se u se
dokončavam se u se

što se u svjetlo ne izvodim

ZID STRAHA

I.

Opasao me zid straha strahom sazdana od žalosti
da nisam posve zid opasan

kao da je hunjavica Svijeta
pronašla mene da se iskašlje

tuđim strahom tuđim kao svojim
toliko zastrašena da me veseli
izgubivši ruku još i čitač sudsbine
hoće postati iz svoga dlana

ili će se zagubiti bezruk
na rukama Božjim

*Misnik uzamsci sudicem vode
od Karsctenja, i od gne trikrat
ulie svarhu glave díteta
po način Križa,
polivà parvi pùt: i Sina, poliva drugih pùt:
i Dùha svétoga, polivà trechi pùt.*

grede plač na bodrost
na smisao izreka u kojima se domišljamo
sumnjom
nesvladanom puninom vjere

nespoznatih nesreća

II.

*Udigl Küm, ili Kuma, ili oboje zajedno
dvighnù dite od svetòga Stùdencza,
primivsciga od ruke Misnika.*

Nizašto nisam nisam svakako

nizašto nisam a svakojako
jesam

samcat polivalentan za /zaživjeti/
prethodno – umrijeti

ugibam blago u vašem zdravlju
pamtite me: toliko umro (pa nasmrt živ)
ni toliko mrtav /da bi me uznosila ravnodušnost
preživljavanja

nemoćan sam išta osim naučavati
da bi uvećana sumnja umanjila moju nevjeru
usta neba sam potreban šutjeti
u duši mi sitne pljenidbe Boga

ovrha si nad nedužnim stvarima mučilišta
da bi se cijedilo neprekidno dugovanje

svrha je prodrta tobolca nepotpisan zamrijeti
u vremenitosti odumrljoj
svrhom potpisanim na katastru praha
što sagorijeva u pepeo

to volja ne dopušta razvojačiti mrenu mučeništva
i uzbuđenje koje zahti ironiju dobića
mučeničkih srebrnjaka

pa čemu ljubav službuje
kad je strast osjeća poput klonula spasenja

zar se itko sjeća čega se odrekao

smjeloča je umrijeti u Bogu a neranjen koliko si bio deran
izumrijeti u ljubavi
prepisan s osjetila na pergamenu pokajnički
vječnoći Duha

zašit se o među nećeš smrću
ugledati Svjetlo neba

hodit ćeš Preinakom medâ

*N. Ako nisi karscten, ili karsctena,
jâte karstim u ime Otcza, i Sina,
i Dûha svetoga.*

riječ mi bî plima pa račići
dohvaćeni po žalu sricahu se u pjeni
samoglasnika

bezdan se bezdanu ispovijeda
dubočinom

oplodim mučnu riječ svih bezrječnika

OMEĐINA

I.

Ocjedina si ocjedine zaziva sjemenjem
u dnu bezdana svjetla
odredba si neodjenuta
niječan a darovanjem priležnik
prispijeću licā priviknulih maskama
ne prepoznaju se u zavjetu rođenja

*Zatim zamoći Misnik palacz
u svetu Krizmu, za pomazati dite
na varh glave na način Krixa,
pàk započme govoriti.*

udjenuo si ropstvu uzdah
pa si u rupcu utjelovio narav
utjerivač jesi utruća a podložan
izginuću uzdaha
pa Jesi a ne htio bi ne toliku mjeru

izobilan izmaknuću/neizbirljiv predziđem
razgrađuju me zidi/nadziduje prenuće/
omeđina sam odsutnosti očevidan/

*Bože svemogúchi,
Otče Gospodina nascega Isukársta,
kojilje priporodio od vode,
i Dúha svétoga, i kojije dao tebi
odpústěnje sviu gríhá.*

stih me otudio neizgovorenim riječima
pa se pogrebujem psalmom tuđinčeva
ugovora
da bi u nemuštim ušima jezik odebljao
i ponavlja moje neizgovorene smrti
kao testament naviještene Riječi
šutnjom mojom dotučene
u prijevodu nemuštih glasnica

ROD NIČIJI

I.

O Bože dobri koliko sam se sazivao
Tvojim imenom
po ovim suhim gudurama pristojbi

*i stavi na głavu gnegovu ubrusacz,
hagline bile, govorechi: Primi odichu biliu,
da imati budesc xivot viçgni. Amen.*

samo sebi rod nisam ničiji
neovisan doli navratiti umiranju
dočim me htjedne

blagim hlađenjem kad se otpočne svetu
mjeru
blagog užasa
poput zakašnjele boli

poslužen kao njegovani nečitljivi leš
a dorastao prestanku patnje
i postignutim razlikama

nečinjenjem

II.

Slutim se u Njega se sadržavam kolika je slutnja
premda časovito znanje o predavanju je nesvjestica
trajnog neznanja
slijedi svečano izopćavanje o spoznaju
pa drhtim kao uhoda nagrađena izopćenjem
/ u sinagogi Sin Božji iz Nazareta /
a ne prisjećam se ni koliko zaboravljam toliko

Ovo je prvi Sudnji dan u mojoj Vječnosti
samaštvo priželjkivano i dosuđeno radosnom porotom
duhovâ radosnim zaboravom suđenih na pamćenje o njima
domahuju mi lebdeći na sagovima uzdaha
uslišanih molitvenih poraza
/ dah naslonjen na paru a ona na uzdah /
splav sam i uz s kontinentom tonem
čujte vapaj iz Babilona i strašan poraz iz zemlje kaldejske

hoću se mnome dobaciti/ ne presušiti a utapati
kušnjom sam u tjesnacu utjecanja
u pluto neznano a pipljivo nenazočnošću
um mi prilagođen preupitan
ne zna spretno uzvratiti nove odgovore
na pljesnjiva zapitkivanja

zar više itko razumije izrečeno o svetim stvarima
osim oplošja rečenice

*Zatim dàde gnemu, ili Kùmu svichu
gorùchu, govorechi:
pa nedohvaćam koliko se neophodim a počelo Jesam
Božjeg djela u pradoba
izvan sebe utvrđivao po svodu oblake
a ne dozvah se izvan neba
strpljiv u učilištu čekanja riznice oslonjene opetovanju
prisjećanog zaboravom da bi se zanjekao
a rame me naviklo sviklo
samaru
ruhu carevu*

*Primi svichu gorùchu,
i brez zabavè čuvaj Karsctènje tvoje:
mač se prejeo presitih
jauci se čuju iz Horojanima:
"Pohara
propast strašna!"
"Moab je smlavljen!"
"Bježite, spašavajte život,
ugledajte se u pustinjsku magarad!"*

Prepadnut silinom razbora suharak sam zadužen
svitak svitku naizust prešućen
ni u paljenici ni okajnici
um nosih poput optuženika u krletci ali na čiji
pušt otok izletjeti

*u dalju se razabirem U UŽASU PREINAKE
pa se ne ponavljam u trenu čuda
protire me razlog neznani što utužnjuje
niotkud*

Da, uz brdo Luhit uspinju se plačući

*protire me razlog nespoznati zlikovački
ne bìh doli prepričavanje
iz zagubljenog naslona pradubina
u krugu potiranja zemaljskog praha*

III.

A što bî u razlogu nespoznatljivome
u zaboravljenom užasu PREINAKE
sreća da bi se mogla smiješiti užasnutija

*Za najposli Misnik reče.
N. Pobjdi u miru, i Gospodin bio s' tobòm.
Amen.*

preporođujem se bliskom smrću
uzlazim
uzlazim
nisam sebi ni poodavno ni podalje
ni izbliza
odaziv sam očevicu čim ga ne bî

IV.

*Prijelaz je moj žalosno moje Dobro
jeka u dnu bunara jedinog
jerbo vodu mi ispuli povijesne inačice vire i nevire
Preinaka mnome u moju paru
što docem ište žedno dno duše svoje*

ispite na smrt ožednjelu mnome

zar mi prsten hoće provuć kroz nozdrve
uzde stavit u žvale
da bih bio sjena u mijeni
Preinake bolne

kojoj se ne bih uzmogao prikloniti
ni u bolnu prisjećanju

V.

Nek se po meni umnožava strah Gospodnji
Bože, osloboди me ovog nemilosrđa
naspram Sebi

nadničenje suludih oltaru žrtvenomu prinos čuvaju
račji hod/fanfare/svečanost je cjelokupno rođenje/
odgađanjem djece Herodu ne donose/

imenovani uzdanicama i proročkim spisateljima
iz odmetništva hipofiza na pragu tisućljeća
svijest obosila / načas a sprva/
izostaje dosluh Ishodištu

*da bi se zbilo Novo upamćivanje Pokrštenja
jer se zaborav oduvijek preinačuje
za svečanu novinu Prijelaza
upamćena u zaboravu budnih*

Bože
ta ja sam onaj šuteći u Sebstvu
umiven lišćem kao prostodušnošću

VI.

Malešni sam primjer samoće utemeljen umanjenjem
objektivne opstojnosti
užgani razlog svjetlu koje se iščekivalo
po uvalama gdje glasi podrežuju a oči ispunjene licem
nakanom mora nastanjena u sluhu utopljenika

*između svijesti i bîti odabrala me dvoumica
doplutanog s metafizičkih arhipelaga
pa ni šuš ni buš preostala opaćina prokušana na dobru
reminiscencija žrtve uz to sparene u Euklidovu poučku*

ovoj zapari/boru i grlici
dahtanju posred užganih milosrdnih dosega nemoći
sa smolom praoatac u ekonomiji hostije sunca
izjeda me svjedočanstvo o besjedi
ko straže noćne
i vôd nadničeni molitvamâ
na sikstinskom svodu posljednjeg suda
razglednica je putujućih čergî nevjernika
očima

pjev sužnjeva u bitku čuda
u koritu mesa / lûdi neupitan
samrti neuhvaćen / nesličan kao ničemu
mesom ovim neuslišan ne manje od dušmana
stijesnila me bol sprva a za čiji spas

O Bože *imenovan si za čiji spas u jednom od govora*
Ijudskih
zar na mrtvima koji toliko nisu činiš čudesa

VII.

*Evo hoće mi presvući svećane haljine govora o Tebi
u ime šara kumira drugačijih na oltarima
Tebi istome drugim jezikom sricanu
s bolnom bolnom Preinakom
u meni rođenoga govora o Tebi*

*da bih zamrzio dojučerašnje hvalioce
a sostolnik postao vjekovnim rugateljima*

sumnju hitnuste izvan moje krošnje
pa uznikla hladovina drvu mome kojeg ne bî
osim dima kroz kupe a zimi

To ču, pa Učitelj reče:
"Ne treba zdravima liječnik,
nego bolesnima."
"Bolesnima, a ne hipohondrima" - to ne reče Učitelj,
nego nadodah i postidjeh se
ponad bolesnikâ koji ne zahtješe
ozdraviti.

PREINAKA SVIJESTI

II.

PJESKAR KRVI

I.

Upućenik sam koji savlada vatrenu zavjesu
kojom dijelim svjetovno od posvećenog
Stisnuh zube i zaboravih dosadašnju *preinačenu Tajnu mnome*
hoću se preobraziti na novoj razini

ta to je samo smrt ni toliko obzirom na *novi svijet*

eto pjeskar krvi sam bdilac
nad plamencem pljenidbe sviješća
usvojila me užljebina plamenjače
uživalac sam a *opljenjen neimaštinom sjećanja*
o tajni Preinake

pa uzlazim začaran nedrugošću moći
zađakonjen poslušnik tajanstva srhova
da bi ulaskom u smrt slijedio izlazak u tajnu
naviknuo zagorčenju upriličiti svečanost

biti sklad kostiju zagledanih zagluhnuće
nastanjen stalno nasuprot kad si zakoračio na drugu obalu

eto usrećenik sam napora u plućnicama
gdje piruju udisajidrvorezači dvojništva
ušućenog
potajanim usvješćivanjem Simbola
svetoj zadužbini prapovijesti
obnoviteljici objašnjenja nezaiskanog

da bi pod nebom svijesti navijek nepodnošljiv
a sažigao podbijač što se podnosi s ljubavlju
ustrebani u smještaj simbola

u svitku to jest u knjizi
put urezan u pameti
koji se u sortama podnose

II.

Čovjek kao ideja povjesnica poput homo naturalisa
nadoknadnica bijega iz prirode ne-zbilje
u nemoći konzultiranja s osobnošću

nalikujem pustošniku prije smaknuća Preinake Sviesti
ne smećem s uma: lukavstvo je uma djelatno preko
dvosmislenih sloboština
i ne pomisli: strasti /ponovno pogrešno zaključujuš se
zaključavaš u pomisao grijeha što te nije
ostvario/

Istina: mora se htjeti a ne natjerani lukavstvom uma
tobože posrećivati se pokoravanjem njegovoj namjeri
da se ne spozna

a preplavljuje u prepričavanju neispunjenoj
osobnog plana /neumjesna sam mjera nošnje
križnog puta/

ne živiš ni povijest ali ni do dna što će biti
povijest

u vječnosti si samo vječan *vjenčan u preinaci*
takve nemoći neživljenja
doli u Preinaci

prošlost kao sudište pravda se žarčim
molitvama
suđenika koji ne vjerovahu koliko tu nasmrt
nisu

sišao s giljotine po glavu
rascjepljenje Razdiobi presađivanja
suproćenje imanju isklične cijene
ova svijest nema na pogrebu rodbinstva mislî
sprovodenâ tuđincima krvnim tekući me neprepoznata
u suzama zakleta rodbinstva
niti postahu sjedine u *Presvlaci svjetla*

/punomoć sam kostiju razasute namjere
koja išće cilj zglobova izvan kostobolje/
sagriješismo dobrostivo a ne postiženiji
izgonimo Izvor mira
cimbalima i prijetnjama
dobrostivo razdajemo puninu vjere
za Novu mjeru punine

i jošte se hvastamo bludničenjem
u času proricanja da će se nastavlјati
sve štono bî
da ćemo se ponovno takvi zbiti

III.

*I zakletva jutrošnja prapovijest je sutrašnjoj Preinaci
propovjedaonica
dvoumnikova pragrijeha*

čudioci smo nad uzorom

manjkavi igrokaz svojačenim nemoćima
pogubna namjera u izmjeni
poput prikaze a česa
zavisti o Stvoritelju
zbiljski svijet je slikovnica
projekcije neokončane prepostavkama
ljudskih uljudbi

Uopće nisam osnažen ne biti to što nisam/ moji zavjeti su otkriveni
kao bankarske tajne i pred Stvoriteljem sam papirnata mjenica nepo-
krivena ljubavlju u bilo kolikim količinama/

konačan čovjek okonačen na beskonačnom plavetnom plat-
nu
Bogo-projekcije u teologiji antropologije
u nejasnoj istini ovostranoj gostuje
pronoseći čergu iskrivljenih zrcala

a neizmjerno prepoznati od Izmijenjenog - Sebstva
sunovraćeni u ne-radost
što drugu svjetionicu ne htismo

rađe bdjelci nemogućeg neimanja Presvlake
gdje se ne može svjedočiti o sjećanju
tek se hti neotkučeno

da ne doplavi obala presušena koračajem
zaboravljenog sviještenja

"Moj je to narod!" u tlocrtu svijesti govori

starac Zaharija

A Preinaka će poreći svrhu istog tlocrta

IV.

Iščekujem se u svijesti nenadanim sjećivom
munjine zavjetne
sveti bljesak razlomku svemira
sveg što bî
sveg što se ne zbî bivanjem

danas-sutra sam radostan čuvar svog pogubljenja
oltarna igračka obeščaćenih
noćobdija nagloj smrti
tobož neusiljeno hinjenje logičnog slijeda
da se u njoj ne upamtim
pa hotimice umirem ne pristajući

od čijeg sam vimena to otrgnut u predvorje
radosnog Preodijevanja
budući da me *Preodjevači hoće sprovoditi za bolju smrt*
pa me prinose od – mene
kamo im preodjeven je–sâm

ovremenjen u bezdanu oplođenu novačenjem
u satnici Rembrandtove noćne straže
preinačenih mûka radi prešutbine
presvlačenja
u nove molitve kojima se ponavljamo
u preinačenoj svijesti naponovno

sumnjičamo bezočnički nasamo i napose
besana tobоžе asketska čeljad obuzročuje
pohod Neba u ishod
Preinake

a bî moljenje obraćenika
da Bog na njemu *ustavi ponavljanja Preinaka*

V.

Ni stiješnjen ni osviješten
kurziv sam Radosnog pogubljenja svijesti
na Stvoriteljevim dlanovima

drhturim a ne usisavam se izvana
niti me se hti razborom
hoće se mnome pridobiti usmjelica nehtijenja
tako radosno podnosim bolnu preinaku Slogova
jer riječi nisu nigda mogle biti cjelovite
izgovarahu se krici u snopovima ježura
rijec̄i poput preživjeline rodbinstvu slogova
ta predmeti se pronalaze u rodbinstvu slike

donde ne dopiru razlozi: zašto ovdje
ne dopiru: u nizašto
jasnoća je svekoliko očigledna
potprta niotkog
a Koga Jest
tkalac si nepoznat i ne zapitkivan
dno si bunara porozno a nitko ožednio
žetva obilna a nitko ogladnio
riječ si svačijim ustima/ žito mlinu svačijem/
mjera mlinskog kamena vratu svačijem

I pričešćuju se mnome urlikom Preinake
pa sam drugima naizust
našće srca sam drugima
a oni svejedno slatkohrano presiti

što bi kad bi još jednom živio neprisiljen
pa još jednom umro barem kao Lazar
još jednom milošću oživio
i još jednom umro
drukčijom nakanom bi se uskršavao
drukčijom nakanom bi se uskršavao

upravo to što nedovoljno želimo u tom se
ponavljam

prilagođuje nas za žrtvu
naviklu smrtnoj osudi ponavljanja
osude smrtne

izgovaram golemu ribu riječi da bi nužno
postao prostor
i ujedno tjesan
riječi neprostrtoj

dorađuje me zdvojnost nalik bojanju lađe
a plov će trpjeti jedan sloj koji boje
u ribljem oku samo
nigdje toliko koliko nigdi
uivčuju me sućuti poput isprika za nespoznanju

VI.

A neužganje predosjećam potpaljuje koračaj
preko podbuhle brzice
ako nagazim vrevu zaboravit ču razlog
koji me blagovoljna zakoračuje
ako odustanem projasnit ču dobavu sklada

Preinake

koračaj kao nadnica momu svjedočanstvu pucima
u kojem se nasljeđujem
iako me ne zahtijeva *dioba sustava u meni*

neimenovani razlog me optužuje
i poludio u molitvi pitat ču

trebam a ne *ispasti prijelaz uhićenja*
u Preinaku

O Bože zar sam uzlazan odgovor u pokladama
a neupitan o nepristranoj patnji
u koraku Prijelaza

budući da me mjera skvičanja vazda blaguje

OKUS PREDSMRĆA

I.

Razvojačena molitva pred usrdnošću
ražarena peračica penjaču usnulu u grijehu
besjednički je nepomuk
tjeskobna pjenušavost u grlu
a grebišne tišme nema do u Riječi kroz svjetloču
sakupljač slavićeva leta /melograf sam pjeva izumrlih ptičurina
u lazaretu očuvavam sveto i gubavim se sveto

sudbi tumaratelja slatkojeda dodirljive smrti

*prijelaz moj bolni u tjeloču
a premošćenje ni u Njoj nije*

u tijelu mi privremenosti podvrgnuta vječitost
jer u volji Stvoriteljevoj poopćuje se svijet
posumnjao u sebe

opasani a pred zidima
ištemo se na fresci raspukle zvonjave
nalik doškolovanu oboljenju
umjesto zvonika s preslice dopiremo dolom
zvonjavom okašnjelih vanjština zvuka
stižemo u fresco ulomcima iznenađeni
u sluhu varljivaca opsjednutih ovisnicima
svijeta ozvučena šutnjom

sustigli žurbom Sviljeta u šuplje naprave
porinuća u predsmrće

U suprotnu je uvijek izobilja mene
u poricanju toliko više da je pojedena suprotnost
pa jedvice se održavam na vodi
iako me pjeni suhoćom mojih
kostiju
u neslanu šalu predsmrća

II.

Skrletna haljina ispisana mojim krvavim noktima
u noći Osude
onkraj moje odložene bičevane zakletve
nepreminule u leukocitima
epistole
otvarane dragovoljnim umiranjima koje ne htim

pa se u zvučju osluškujem kao puščani ugrebeni biljeg
osim zakletve kojom si rodbinstvo svijetu
biblijске maslinske vrtove poniknuo u praprizor
starozavjetni a nevjernički
pa iz scene stilske grijeha prinosimo
ikonografiji malovjerice

Izazivač Golijat, Filistejac iz Gata
domalo David u ruci držaše
Filistejčevu glavu bez pladnja

motivi smo u krštenju a pokrštenju grijeha
kažiprst povjesnih međašâ u nesvjesticama
ukazanih užasa

s novozavjetnim velom prisjećaju me razlozi
skitačice mnome

te konačište sam nemislima neusnulim
u mesu svojačenom ni mirotvorac a kamoli
buđenje mnome u odnos prilagodbe sumnjama
u jutarnjim pogrebima jer noću namrijeh nama

objutrio s *novim Pločama obnovom Saveza*

III.

Bihu tobož sani
sumnjiče me zapusi pustinjskog praha u staklenu grlu
ure pješčane što kasni

smeli su mi Cerberovu smjeloču
jesam li ponovno sramotno podlegao
uzduhu Preinake zgrabljen pregrštima svetog
jeda
vihor mi grijeh prožme
hujim u zamah krivnje bez stanke

posuđenici udobnosti *smrti tuđinskoj*
ne odsanjahu nas u posudbinu noći
da bi mnome u Uskrsnuće jutra
preinakom svijesti ukupan uskrsnuo
u praskozorje kojem u naziv smrt se zasadila
da tutnjim milenijskom seobom nadzorā narodā
koji hoće postati zakletna rečenica

tako se pljenidbom nastavljaju
a zaklinju
zaboravlju

već me sustižu graditelji mojih razvalina
obore me nauznak u predziđe zasuna
i ne objasne što me zavi u tugu
zbog česa me utegoše u uže mjerničko
zbog čega glavu posipljem prašinom
zbog česa kostrijet pripasujem bedrima
zbog čega sam u tijesku umnožio
uzdisaje i jecaje

IV.

O Bože nasmrt sam osamljeno mnoštvo osamljenika u vrevi
puštinje napučene praznoćom
sumnja me mrijesti postojanja od glasova umuklina
pa smrt ne ima ni ruke na bogzna što metnuti
toliko sam osamljenik iskušenja

*i ova praznoća možda sveta posuda Preinake
neimućstva*

posmrtivši se mogao bih prizdravljati na prisjećanje
koje me zbilo ne roditi se u Smrti

nedoučeni smo jer nas navikama riječju dozivaju
u posluh tolikih glagola
i što te drugo preduhitrilo nego prividni nepomak
stvari
ta svečana obmana svijesti riječima

a ne bje Riječ nego koračaj Daha
koji nigda Riječ neće zakoračiti

bih prenositelj usrdnih zanoćenih moći /nije vrijeme svršetka koje
je/ iskorak bdjenju / ustuk htijenu
razboj dvojbe u iskličnoj boli
ogoloručila me mojina svojine
dugovi pretpotpnom namruću

kamo nizašto preupitan zaptim
prispjeh Sebstvu o dočeku

Slavite zvonkim glazbalima
i frulom, cibmalima i igrami
ne dvojim / raspodjela sam sveta sapeta
grijehom a Otkupljena
pa ne objeručim dobrost

suproćenje sam utoku podno mlinskog kamena
*supatilac nesreći pa još gore što znam da jedem mljevu s takva
kamena*

čovik si singularna pojava a ni toliko/očekivan u
mutacijama/ inačicama/ muklina budi/djelovat ćeš senzorno/ i
mudrima dosta/
nit uzimaš nit daješ
nudiš neimanje

V.

Posred sinagoge Libertinaca, Cirenaca, Aleksandrinaca
sabire me sumnja a čitač duhova sam /okašnjela ura
podnevnu o kom se ne zna

pred sjenom vrata a s druge sjene Praga
/vrata zalupila i sjenu prepolovila
na dvije strane praga/

pred umuklinom osluškujem neizgovorenu glasnoću
posljednje će jednom biti izdisaj
čin krivotvorene boli ne mogahu odoljeti
okašnjele Riječi
suspenziji tjeloće
posestrimstvo Smrti biljožderke
prisebno sam obličeje česa /sam prasam
u izvježbanu odreknuću

VI.

Kor umruća ne hti me htijenjem razloga
predgovoren ustrajavanjem da udisaj izdisanje ne uvažava
s obje opne sam isprika suživljenja
čedna toplota prekopažna u lugu
i vrtložno košcine žari

glavom pomolih ponad živice rodoslovija
i već bih lažni svjedok
pokojnikove lubanje
krezubo zagovaralo
pisma Preinake a ne zorim Ga

VII.

Je si li igda ljubio pa učinio dobra
dobrim dijelom nemamjerno
pred postavom iona a ne okusom zaračunavanja grijehu
disanjem sustava u razmjeru silnica

svemir se u meni iščekuje nebom
pa nespravan u sretnoj smrti
neudvojen s Nebstvom u dvojbi pohođenja
ne posjećujem se

to Smrt me šeta razglednicom široko
uprta u blendi ribljeg oka
spas si
spas si propao
biti živ
iako si trava nenaseljena
ili eto tako
i prijestolje Božje si još nezakoračeno
svojim dobrostima
ali savršen si pladanj
što ti uznosi glavu / gađaš se vječnošću
/drugačije se ne umi/
pa izmičeš/ a Ono sveisto vječno i to odavno

VIII.

Odakle kamenje odakle kamenje na zemlji
kamen je zgusnuto Vrijeme /neuznijeto/nerječito/
sile nebesnice zapečatile/odložile svojinu Vremena
po naseljima da bi čovjek ogledao/gospodovao barem skršenu
prošlost
nesmiljenu a vječnosti toliko
pred vremenitim plodom
priznajem
privolujem
subrat sam vlazi zida

naizmjenični si razlog/bolno preživljavanje neprepričljivo
glagoljivo preminuće mûka
O Bože skrit sam u racjepu neimanju
obvikoh neimati se obnemogao
nedohvatu riječi
neobuhvaćen a posjeduje me neimanje
blagostanja
ne prepoznajem se usporedno
nitko to nije nigda dokučio
pa zahvaljujem i prije Prelaska

Ta svijet me nepažnjom posvetio podan svoda nebeskoga
u sadržinu praznoće isprazne prepune *vamin na tašte*
koliko se nemam zbog ovih viđenja
zbog tolikosti u gnjevu ognja svoga

sustolnik si odveć sebi nagnut
izricanjem se još većma prešućuješ

IX.

Htio Stvoritelj ponuditi ljudsku mjeru
da tvoja usta ne osude na zlo zli slugo

da bît nesreće još nespoznate
prepoznaće te među tisućnicima

a Duhom svejedno ne upoznaš zbilju
kad maglena misao upri se neizborom riječi
/svetac Josip bje svetac već po tome što ništa
/o sebi/ nije pisao/

sedmi dan se zbi praznik i bezakonici navrše mjeru
neposluh časa što s *nama* traju
poput tijela iznajmljenih praznikovanju lukavosti
neslavodobiti
ne umrijeti a pokop me ustrebao

iako zaklinjah u postu kostrijeti i pepelu

jer ljubavlju nadvisih tebe - Svijete
i Ona Te uklanja da bi mogla nesputana
Tvoje nesavršenosti veličati u rastu bez Tebe
kao i prvo ali izim Tebe

X.

Saplen u negve/ ukras žnjutima
vidim se ne vidim a ne gledam
naopaka sam slika u oku suplemenjaka
vježbalište morem kakav sam se htio

Preinačenog novoj slatkoj kobi
hoće podsvijest da se hodočastim

da doskora i od *preinačenog i zaboravljenog*
Prijelaza / brišući slinu hitam
razdvajući se u glasnicama/
Radosnoj Preinaci Svijesti

XI.

Zar nisam umro radi svečanosti pokopa
u stvarnoći samosti
oplakivan prešudbinom

iščekanje keruba u čeonomu režnju
o Svesilni toliko predam
a smrt crta je preuzeta razlomku svemira

na me se usrkava iskoračena vječnost
u dah me hti
o Bože pomanjkujem tijelom
subatonalnu nepomirljivost kerub vreba a ne hti
skrita sam spilja Odisejeve ovce
i Bernardicu ugleda izvir voda
kaplje kaplja s obzora spilje na *tilesa*
ingropana grijon priteškin

O Svesilni nije sve što teče isteklo
i pokršteno se umiveno ne smiruje
iščekuje potoke brzica u kojima lica već krštena bihu

O Bože Jesi a pitamo pa sumnjičimo
to štono znademo propitkujemo
i ponovno sumnjičimo
jerbo smo povjerovali

XII.

Čovještvo Kristovo humanitatis stupanj neznani
jakosti sam znane mu tek u njemu
povjeren a provjeren
primjenom slaboće ustrajavam se kakvim se neću doseći

otud neiskustvo o činima kojim uokvirujem Boga
slutim koliko se neprepoznat nudim Bogu
cijenom utrtoj slaboćama

ovaj um se neće,
a misao ga hoće nijekati
pa se naum uzlajava na koščate namisli
jerbo se pokopavala za buduću smrt
tako bestjelesan pretjerujem
poput šetača koji se osvrne
a nizašto u brlogu čagaljskome

a to ga čini

grč sam mučenika pa i mučenik se potrošio
oporba u uzlu grč u grijehu zgrčenu

jagodice mi bihu jedine proročice

SKRIT

I.

Na raskrižju Križa najveći stupanj strpljivosti
 simpliciter propete vrednote
 nemoćne sobom da bude zanijekana
 ali ustrebah se ponovno da bih nijekao
 a jedno i drugo ko nijedno

pa ne može nijekalac istodobno biti i ne biti
 tako me utaborilo nesagledivo pa se ogledam
 tri dana hodam pustinju i tri dana a više od pustinje

*ozračje sam iščekivanog ne čovik ne doli cerv
 poput vrgnute prigode lijevanomu kumiru
 da bdim cjelovito pomanjkanje u stupu od oblaka
 a ne tek djelić imetka pomanjkanoga Počela*

onaj koji se htio/e kad bi zamogao se spoznati
 htijenjem
 to me istočno pomanjkanje vrnulo nedohvaćanju
 imanja imalca neimanja

žive vode vode nezapute u brzace
 pustinja posušila

*i pokrštavam sumnju dokle glas vikom
 proslavljuje pustinju
 neodlukom mojom poravnati naviještanoj
 zaboravi gnijezda
 svejedno stopama osim tišini nisam
 dostojan vezicu zavezati*

o podnevnu sjenu me pobere kao pogubna pošast
 o rubu svjetova
 prikrita sam kazaljka o nebu kojem se ogledam
 neimanjem se bdim skrit u omedini sekunde
 iskoraćit se hoću poput uhode
 poizbormi gurnut u drugu polovinu hлада

u Vječnost dok posti moje nepostojno vrime
ispričava me blaga prednost kostiju pred licem
pa me ono bolno smiješi
pa uza to i zaboravlja tu pantomimu radosti
do obljetnice kostiju

Ispovijedam grijehe. Confiteor peccata,
confiteor de peccatis.
Ispovijedam slobodno dobrovoljno
ne ispravdavam ih
grisi kmetice moje usrdnih kolina
ne izgovaram se

isparavam Se grijon

Grih názloben mnome
molećiv u pljuvaonici a ne nebomilostiv
naslidnik črnega Ljubitelja
nazdravičar propasti
odtiravanja u progonstvo

tako neću preostat ni kao rahlo svjedočenje
razlogu utočišta rokova u mesu
ni kao poučitelj lugu na vitru
školovanje posljedica

okana me pribavlja rugaćima mojim
onih koji u mrklini ištu jamca
i parbi mojoj sa zločudnicima pučanstva

prvenac sam žrtvovani dvorjanima dveri
poput usta zatisnutih
i odasvuda sam vas povodnjem zažvalio
gromorim iako ščepan
utjehom ispraznom podvoren
pa djelomičan

kako jutrošnji kudilci napeli
pravedno uže mjerničko
iznad čije sjene nije gradnja
babilonska

tako se već u *nacrtima shrvali oteščali
graditelji nebeskih mijena*

u posređeni post boleština

II.

Dušom mi rasuti kâd ognjeni
k nebu se uzdiže slično tuđinskim snovima
što objutra prizivaju gatare i podsijecaju
cedrove
mjereći dubine Nila

u nemoći ni umaknuti ni proniknuti
ni dohvatići žezlo ni zametnuti kavgu
s kumirom uzgojenim bezvjericom

lugom i ugljevljem pokrijepiti
lâze pustošiteljice
ili ko sjene nadaste se izmaknuti
u zemlju gileadsku

Jeruzaleme / Jeruzaleme
ti ubijaš proroke i kamenuješ one
koji su tebi poslani

i kamenuješ one koji su tebi poslani
dohramljenje na smrt mi pojasnilo

sklad objave u bezakonju

lukavaca dokle mi riječ grâd na suši
i studeni

oporučuje se oblaku koji se njome zahtio
tako me riječi pogubiše u prijelazu koritom

rijeke isušene
ko širina oslonjena

čim grom me munjinom ošinu
oslijepljen štapom Mojsijevim napipavam
friže govora utabanjenoga

s neba pala u snove
i sušene mrtvim dahom

u namin
trudno stečen plod boli

POPUT RASUTIH

I.

Pohara sam samrnička u nasadu hešbonskom
prognanik moapski
trsje simbansko

radi zakonodavca
ne patrijarha Abrama ni Rahelina plača
nauznak me sili pa roči me / okuplja me raseljenost/
zamičem u krikove / pocikujem u zamuknuće
u utrobu zvukova poput rasutih rebara
korablje

utroba me bljuje parovima životinja
pa u poruci u tmici hodih u nedužnosti
a rulje me zločinačke okružile

i raspituju se
strepriš li strepiš li radi Preinake

radi Presvlake Jastva
oguljenje čedstva postajati

prema
propisima tlačitelja

dovikujem se mimo umruća
pogrebnik sam veselim sprovodima rečeničnih
nizova
na veleslalomu fonetikā
Ijudskim promišljajima domišljenima

ta riječi za sobom ostavljaju umoreno
rodbinstvo
izručenih grkljanâ i glasnicâ

takve mi sreće veselo upogrebljuje
žurno

bez križa

*jerbo ne upoznasmo nijedan Izlazak
a koji u nas ne bi ulazio skvičući / Preobraženima novim Bogom
pa žrtvujući se podrijetlom
u samoprijegoru sažigamo goru Karmel*

*eto o mome Križu ja užgani / začavljen ne osim
ne izvan kostura što mi paljenicu
k nebu uzdiže i plaši kadom
grešne uljanice u užganoj srži
koščinom plamtećom*

*moje milosno otkupljenje
u klade metnuto u mošt
kosti ogoljele zgromilo
preostade moljenje u negvama*

*grozomori bolovâ po gumnu
ovog mesa pretilnoga*

nauživši se pljeve u brazdi polegnut
poput mrca u svatovima zaboravljen

daždim na korablu straha
izminuo a nedokučiv a gorljiv a ne pojmovito
uzmiče me glineni pečatnjak

iz brabonjaka samrtne brazde

da ne budem trudnoća zvjeradi
osim kliktava šutnja preminuća svijeta
u glasnicama o strijele zapeta

gdje mi to duša mrsa sita
presita dvokrilna preobražaja

duša Jesam i kaje me
u prahu i pepelu

znadem se naizust: nisam breme / nisam hod koji ne nosite/
da bi umoren sebe odložili i živjeli
breme lagho se noseći

poznajem se naizust: Križ ste masivniji o kojeg se
brže izda/h/ne

proživio sam kao tjeskobna uhoda u prostorima
poput neznanca a sebstvu u susjedstvu
koje me ne podnosi izvana

pa suši / kožu poglavito o rubove moje
komešaju se ubogi i mudri i nevoljnici
i pravednici
bez saslušanja isti jaram u meni domeću
mome Tvorcu

znadem se naizust: radosni ukop / udovice putokaz lijesu/
ploča na cenci/ gramofon se vrti
a razlog nečujniji

II.

Stalna sam odgoda da prirodno starim
u Odgodama objave umanjivane

jer hoće u meni zaglaviti posluh svekozmički
prepraviti me u mjenicu hramskog milosnika

pa kozmo-žurke mnome naplaćivane vremenitošću

stoga se dugujem cjelovit
o danu ukopa sebe mrcia

bih šljunak potočni kolebljivih voda
i zaslužba moja ode niz kola vodenična

tijelo i putovi
uzvanicima sjenâ

obnova sam glasića primijenjene savjesti
da bi barem u vlasniku glasnoćom

ječila ako dalje ne ide
pa ne ide

bihu li to molitve ili tek zakletve
o prostoru bez zraka

*prepravljen sam od svjedoka / tek da posvjedočujem
činima svojim / čine Božje*

da mûkom postanem zaljubljenik glasa u *nama*
a s Neba

koji ne umije tiše

ODRON KAOSA

I.

Etо zatravljen bih raznaroden odron kaosa
posve u znamenju zatrtu
a izručbina tminama
pa pomrijeh čekajući kruh
koji silazi s neba /da tko od njega jede/
ne umre nikada/

zašto bi me sjećanje navijek
zaboravljalо usnula na bdjenju

nadživio me uskrsnuli pokojnik

a Smrt naježurena
ophodi me smijehom

sve štono imah
lice je moje koje me zaboravlja
i odraz u vodi pomučen pisanicom

dopustih da me usrka stih
kaže stih Jesam štoviše Riječ

otada se prestah slagati

niže me niže

promotri
odjeni se leglo preljubničko
iz rasjelina stijenâ bez razbora
što ono bî prošli ko i ovaj svijet

svijet sakupljen u kipovima
koji su nas mislili

međašili ste me
nedoumicama svijeta
svjetлом međašenim

poslenici ste pakla
udušenog
mojim zapomaganjem

II.

Odsada dovijeka srž je nerječita
pa mogućnici ste nizašto
poput propisa zalutalih u svjedočanstva otpadnika

tjeskoba čovjeku ste prokušana zasvagda

O Bože sebi sam straža noćna
još ne sišla s kista
ovješen o besjedi koju tek trebam izustiti
pa me steže o konopcu nutarnja strana grkljana

duhovnici mi pogreb na usnama prijevarnim
kadom raskuživali
moj grijeh u kojem ponajveće preostah

eto uzoholio sam se u odveć dugoj postidnosti

metnut sam u galiju na *izmej treties*
reda veslača
razlučujem dahove po gmizanju oblačina
prigrizenih jazika
za novo govorenje u vitru
starih šutnjî

prenoćile u zadatku groblja
noći obojenih gamom meštrih
starih
ma blidi blidi
sa strane *istočne*

kunem se: Ljubiteljev si nasljednik
izbavitelj - neizaimljen

nebogled si nebomilostiv nazdravičar
postaje a nazloben

otprvo *zazločen velim ognjem*

odtiravam se u progonstvo galiotsko
i mislima mukotpljivo

jauk sebi ne godi a doznaje se

dočim rekoh i već to ne bî
a što ne bî prohuli me
pa na licima slušalaca se nagađah

i sumnja ko crv ustrajava u vinogradu obrezanu

to mi Cerber usta otvara mimo mojih nemoći
priskrbljuje se mnome stoci i zvjeradi

pa se tek grimasama slova očitujem
groznu pantomimu
slućenog užasa
što mnome se glasa

III.

Kret kolaža u zvonu preinačene katedrale
dolivima naplaču vjekojeđe kostokradâ
Bože zvonka sam razvalina kvadrature razloga
vjekovima obiđenih činjenicom uzastopnih predaha
u točkama na ravnalu

pa ravno bî na pučini
pa ravno bî u tuđini

smijeh me zagovara ničim
a ne jamči

pridizao sam a ne očajavao
orem / sijem / žanjem
disaj sam osim stojne kuće
Jastvene
u ničemu se obistinjujem
jerbo nisam što
sumnjam da nisam
a jesam možda

zaoren u trublje / na koži dah mi prinos lihve
nedovoljno strahuješ pa ne znaš
*/recimo: dvadeset gera za jedan
hramski šekel/*

svjetovnjak samcat palim svjetionice
šesterih zvizda
a opet Svevišnjem

*kanda zaimljem se
svojom voljom*

na tezulju stavljam zagorčenje duše
jer je upoznala Angela odlučnika
sveg sam prisvojen
a Bogu utekao iz mreža blagoglasnih
ne razložio pustinjski magarac
ko versi snohvati njaču

ni nagodbenjačku dušu moju nemoćnicu
nisam toliko ispovijedao
koliko sam na pretek od sebe pošao

tako im preče/ odnekuda gazimo

ozlobljen primitkom/ nedovoljno osupnut Preinakom
blago robujem ni o čemu
zgnječen ni o što

grijeh me izbavlja od raja

IV.

**Grijeh me izbavlja od Raja
u groblju / pokoplju**

izgonitelj sam izginuća prirodnog
a ponad grobišne plohe
grijeh Adamov kao narodni lijek

Grih mi Ispovidalac/ iztochni / odvjetni /
dnevničari dopodnjaču
na međi Raja i jave i jare

Izgon iz Raja ishlapljen u mjeđurićima
u kemiji rad pohranjen pod nebeskim
rupama

a mene sve to sunča / crnim se / ocrnuje se /
prst Božji pred mnoštvom pesnice
pa se pitaju a ustrajavaju
u anatomiji nesklada
a ne traju nedovoljno

življenje moje potom je predah smisla
odmor omeđevini tolike smrtnoće mnome
razapete /propete

a ja joj se izvan ophodim
toliko vječne samrtnoće da ne umije biti druga
ni življenje vječno nego život
vječni

A bdi / bdi Adamov lijek kao pučki grijeh

SVETKOVINA NIČESA

I.

Davaoci svoga neimanja uokolo
a ja svečar u toj svetkovini ničesa
još i bīh otužni zahvalitelj časa

pa ne umijeh se baštiniti
u klauzuli nezahvalnika prozirne
punoće prostora

kojim se ištem
a ni s čim
a niotkud

tako se zasnovah u premetanju porti
nebesa

pred kojim se predstojim naći

dobivam se Biti

uslišuješ me Svesilni iznad

Podzemlja voda /rasuto Sebstvo u
ugljevlju naslućuje hlad
svoje krošnje

u lugu prosijavam kavgu uzaludnu
što se uspirih u raspri s Nebom

*no ponovno pristajem k Radosnoj Preinaci
svijesti*

i dobivam Biti

II.

Eto toliko sam prorokovao
i bî mi
prinos osoljen

žito prvine

prinesen prvenac kao prikazanica
pretilina sažežena u kâd

raspjevane grudi prikazanice
savez osoljen
prijeti podizanica

zaračunati gubitak

pepel cedrovine
i izopa
ne pogubljen nego prigiban
Preinaci

Preinaci

san me dijema poput tobolca oružanika
Gospode, u stisci sam rugalica koja me opjevava
porugama

pohitaj Bože/ tlačiteljima postah hrid utočišta
popcima i rozima sam *tilo* posramljeno
ovij me stegom naviještenom

povećaj dostojanstvo moje

tek o uštapu vinopije će uzmaknuti
nepostiđeni ni smeteni
vični susjedstvu lakovjernikâ

stigme će moje krvne prenositi

O Bože / nadzorik si / Nadstojnik

sa mnom postiđena
posramljena dostojanstva

III.

Riječ grijeha me opetuje
uvijek ponovno ko praizvedbu cedreva najviših
koja se ne udaljuje od prologa

tako izopćen živim
jednočinku / ogolio na pljesku pljenitelja
pred zavjesom šumovita mnoštva samoće

UMRUĆA

Zbogom bogovi koji *u meni Preinakama
izgiboste u čuda*

mnome nasilna umruća *ugibelji gredu*

da se ne dosadju vjerolomne vjekovječne mlinarice
uz oslanjeni šum mljeve duhovne

KAZALO

ZIDOV STRAHA

PREDGOVOR:

SUDBINSKA PREINAKA, Ivan Cvitanović	I
ZA VRIJEME ČEKANJA, Milijada Barada	III

PODNEVNI MOLITELJ	5
STOPE MOJIH DLANOVA	11
MANJI OD SVRHE	15
PREDVORJE TIŠINE	19
U KRSTIONICI PLAČA	23
ZDESNA SEBI	27
ZID STRAHA	29
OMEDINA	33
ROD NIČIJI	35

PREINAKA SVIJESTI II.

PJESKAR KRVI	45
OKUS PREDSMRĆA	55
SKRIT	69
POPUT RASUTIH	73
ODRON KAOSA	81
SVETKOVINA NIČESA	93
UMRUĆA	99